

24.6.2010

ILMOITUS JÄSENILLE

Asia: Vetoamus nro 0006/2010, Mika Ollila, Suomen kansalainen, maksuviivästyksistä perittävistä koroista ajoneuvon Suomeen tuonnin yhteydessä

1. Yhteenveto vetoamuksesta

Vetoamuksen esittäjä valittaa siitä, että Suomen valtio soveltaa 9 prosentin korkoa maksuviivästyksiin ajoneuvon maahantuonnin yhteydessä. Kyseinen korko on huomattavasti suurempi kuin pankkitapahtumiin nykyään sovellettava korko, ja vetoamuksen esittäjän mukaan korolla on tarkoitus estää ajoneuvojen tuonti muista jäsenvaltioista, minkä vuoksi se rajoittaa tavaroiden vapaata liikkuvuutta EU:ssa.

2. Käsiteltäväksi ottaminen

Vetoamus otettiin käsiteltäväksi 19. huhtikuuta 2010. Komissiota pyydettiin toimittamaan tietoja työjärjestyksen 202 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

3. Komission vastaus, saatu 24. kesäkuuta 2010

Suomen valtio soveltaa 0,5 prosentin korkoa ajoneuvon Suomeen tuonnin yhteydessä perusteettomasti kannettuun autoveroon. Se on huomattavasti alhaisempi kuin pankkitapahtumiin nykyään sovellettava korko. Vetoamuksen esittäjä valittaa, että alhaisella korolla on tarkoitus estää ajoneuvojen tuonti muista jäsenvaltioista, minkä vuoksi se rajoittaa tavaroiden vapaata liikkuvuutta EU:ssa.

Yhteisöjen tuomioistuin on johdonmukaisesti todennut, että yksityishenkilöillä on oikeus saada takaisin verot, jotka jäsenvaltio on kantanut EU:n oikeussääntöjen vastaisesti. Tämä oikeus on seurausta niistä oikeuksista, joita yksityishenkilöille on annettu EU:n oikeussäännöillä, sellaisina kuin yhteisöjen tuomioistuin on niitä tulkinnut, ja se täydentää

näitä oikeuksia. Kyseisellä jäsenvaltiolla on siten lähtökohtaisesti velvollisuus palauttaa EU:n oikeuden vastaisesti kannetut verot.¹

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä kuitenkin ilmenee lisäksi, että koska EU ei ole antanut säännöksiä perusteettomasti kannettujen kansallisten verojen palauttamisesta, kunkin jäsenvaltion sisäisessä oikeusjärjestyksessä voidaan määrittää toimivaltaiset tuomioistuimet ja antaa menettelysäännöt sellaisia oikeussuojakeinoja varten, joilla pyritään turvaamaan EU:n oikeuteen perustuvat oikeussubjektien oikeudet. Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi todennut, että tällaiset kansalliset säännöt eivät saa olla epäedullisempia kuin ne, joilla säännellään jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen perustuvia samanlaisia tilanteita (vastaavuusperiaate), ja että niiden on oltava tehokkaita eli ne eivät saa olla sellaisia, että yhteisön oikeudessa vahvistettujen oikeuksien käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate).²

Komission tietojen mukaan nyt esillä olevassa tapauksessa ei ole viitteitä siitä, että kahta edellä mainittua ehtoa olisi rikottu. Jos kansalainen ei ole tyytyväinen tilanteeseen, hänen on näin ollen turvauduttava kansallisiin hallinnollisiin tai oikeudellisiin muutoksenhakukeinoihin.

---

¹ Ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-192/95–C-218/95, Comateb ym., tuomion 20 kohta; yhdistetyt asiat C-397/98 ja C-410/98, Metallgesellschaft ym., tuomion 84 kohta; asia C-62/00, Marks & Spencer, tuomion 30 kohta ja asia C-147/01, Weber's Wine World, tuomion 93 kohta.

² Ks. erityisesti edellä mainitut yhdistetyt asiat Metallgesellschaft ym., tuomion 85 kohta; asia C-255/00, Grundig Italiana, tuomion 33 kohta ja edellä mainittu asia Weber's Wine World, tuomion 103 kohta.